

CARMINA 63–64

80

fac uti furoris ictu redditum in nemora ferat,
 mea libere nimis qui fugere imperia cupit.
 age caede terga cauda, tua verbera patere,
 fac cuncta mugienti fremitu loca retonent,
 rutilam ferox torosa cervice quate iubam!'

85

Ait haec minax Cybele religatque iuga manu.
 ferus ipse sese adhortans rapidum incitat animo,
 vadit, fremit, refringit virgulta pede vago.
 at ubi umida albicantis loca litoris adiit
 teneramque vidit Attin prope marmora pelagi,
 facit impetum: illa demens fugit in nemora fera.
 90 ibi semper omne vitae spatium famula fuit.

Dea magna, dea Cybele, dea domina Dindymei,
 procul a mea tuos sit furor omnis, era, domo:
 alios age incitatos, alios age rabidos.

64

5

Peliaco quondam prognatae vertice pinus
 dicuntur liquidas Neptuni nasce per undas
 Phasidos ad fluctus et fines Aeetaeos,
 cum lecti iuvenes, Argivae robora pubis,
 auratam optantes Colchis avertere pellem
 ausi sunt vada salsa cita decurrere puppi,
 caerula verrentes abiegnis aequora palmis.
 diva quibus retinens in summis urbibus arces
 ipsa levi fecit volitantem flamine currum,